

QÖVMLƏRİN HƏLAKINI DOĞURAN AMİLLƏR

*Əlirza QAFAROV,
Qafqaz Müsəlmanları İdarəsinin
Təşkilat şöbəsinin müdürü,
fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru*

AÇAR SÖZLƏR: *Allah, Quran, qəza, qədər, Cəbriyyə, Qədəriyyə, Mötəzilə.*

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: *Аллах, Коран, промысл, судьба, Алжир, Гадария, Мутазила.*

KEY WORDS: *Allah, Qoran, providence, fate, gadaria, jabriyat, mutazila.*

Dünyanı abad və ya bərbad etmək insanların öz əlindədir. Bundan doğacaq şərəf və hörmət, yaxud da bunların ziddi də insana və topluma aiddir. Qurani-Kərim bu mövzuda ən açıq hökmü vermişdir: “(İnsan üçün) onu öndən və arxadan təqib edənlər (mələklər) vardır. Onu (insanı) Allahın əmri ilə qoruyurlar. Hər hansı bir tayfa öz tövrünü (nəfsində olanları) dəyişmədikcə (pozmadıqca), Allah da onun tövrünü (onda olanları, onun əhvalını) dəyişməz. Əgər Allah hər hansı bir qövmə bir pislik yetirmək istəsə, onun qarşısı heç cür alına bilməz və Ondan başqa onların heç bir hamisi də olmaz” [1, “Rad”, 11].

Məhəmməd Əsədə görə, “nəfsində olanlar” ifadəsinin biri mənfi, digəri müsbət olmaqla, iki mənası vardır: “Yəni insanlar öz nəfslərini fəsad və çirkinliklərə tərk etmədikcə Allah da onlardan Öz köməyini və mərhəmətini əsirgəməz. Həmçinin Allah qəsdən günaha yol verənlərə inayət və mərhəmət göstərməz. Geniş mənada bu ifadə həm fərdi, həm də ictimai həyatı formalasdıraraq yön verən, daşıyıcılarının əxlaqi xüsusiyyətlərinə və daxili aləmlərindəki ruhi/mənəvi formallaşmaya əsasən sivilizasiyaları yüksəldən və ya alçaldan ilahi səbəb-nəticə prinsipini, yəni sünnetullahı dilə gətirir” [2, II, s.487].

İnsanlar fərdi şəkildə öz davranışlarından məsul olduqları kimi, cəmiyyətlər də bütünlükdə davranışlarına görə məsuliyyət daşıyırlar. Onların gələcəkləri etdikləri davranışlar əsasında müəyyənləşir. Çünkü azad iradələrini işlədərək seçimi özləri etmişlər.

İnsanları həlaka aparan əsas səbəblər kin, nifrat, intiqam və düşməncilik kimi duyğulardır. Bu çirkinlikləri adət halına çevirən hər fərd həm hüquq, həm də Allah qarşısında cavab verməyə məhkumdur. Buna görə də insan Allahın ona bəxş etdiyi nemətlərdən, verdiyi səlahiyyətlərdən sərhədi aşmadan istifadə etməlidir. Uca Yaradanın təyin etdiyi şərtlərdən xaricə çıxan hər bir fərd yaşadığı cəmiyyətin əxlaqi quruluşuna mənfi təsir göstərir. Çünkü cəmiyyət fəndlərdən təşkil olunmuşdur [3, s.428].

Qurani-Kərimin məqsədi adil və əxlaqi təməllərə söykənən bir cəmiyyət qurmaqdır. Ancaq Müqəddəs Kitabımızda göstərilir ki, bu əxlaqi təməllərdən imtina edən bütün cəmiyyətlər həlaka məhkum olmuşlar. Odur ki, Qurani-Kərim qövmlərin həlak olma səbəblərini bütünlüyü ilə ələ almışdır. Biz də məqaləmizdə bu səbəbləri ailəvi, etiqadi, əxlaqi və siyasi olmaqla dörd maddədə incələməyə çalışmışıq.

I. Etiqadi həlak səbəbi

Etiqad məsələsinin fərdin və cəmiyyətin mənfi və ya müsbət istiqamətdə formalaşmasında böyük rolu vardır. Belə ki, hər hansı fərq və ya cəmiyyət pozulmuş bir inanca sahib olarsa, onun həyat tərzi və davranışları da pozulacaqdır.

Qurani-Kərim inancsızlıqları ucbatından tarixdən silinib getmiş cəmiyyətlərdən nümunələr vermişdir. Göstərmisdir ki, bütün cəmiyyətlərin yox olmasının başlıca səbəbi onların mənfi davranışları və tutduqları əməllərdə ısrarlı olmalarıdır. Bu barədə Müqəddəs Kitabımızda buyurulur: “**Onlardan əvvəl məhv etdiyimiz heç bir məmləkət (əhli möcüzələrlə gəlmış peyğəmbərlərinə) iman gətirmədi. Bunları iman gətirəcəklər?**” [1, “Ənbiya”, 6].

Qurani-Kərimin üzərində durduğu əsas mövzulardan biri tövhiddir. Dinimizdə Allaha şərik qoşmaq ən böyük günahlardan sayılır. Allah Ona şərik qoşan qövmlərə peyğəmbərlər göndərərək tutduqlarının pis əməl olduğunu bildirmiş və bundan uzaqlaşmalarını əmr etmişdir. Ancaq peyğəmbərlərin dəvətini diqqətə almayaraq Allaha şərik qoşmağa davam edən qövmlər özlərinə bildirilən müəyyən müddətdən sonra böyük cəza və həlakla qarşılaşmışlar. Belə ki, şərik qoşmaq məsuliyyətsizlik, ədalətsizlik, haqsızlıq, müəyyən əxlaq normalarını heçə saymaq kimi qövmləri həlak etdirəcək bir çox çirkin davranışların yayılmasına rəvac verir.

Zəməxşeri “**Məmləkətərin əhalisi əməlisaleh olduğu ikən Rəbbin onları haqsız yerə məhv etməz!**” [1, “Hud”, 117] ayəsində keçən “haqsız” kəlməsinin şərik mənasında olduğunu bildirdikdən sonra bir qövm Allaha şərik qoşsa belə, “muslih” şəxslər olduğu müddətcə Allahın onları həlak etməyəcəyini söyləmişdir [4, II, s.239]. Yəni hər hansı qövm Allaha şərik qoşmağa davam etdiyi müddətcə həlak olmağa məhkumdur. Qurani-Kərimin ifadəsi ilə desək, Allah Öz bəndələrinə yollarını azmadıqca zülm etməz. Haqsızlıq Allaha xas deyildir.

Başqa bir görüşə görə, burada zülm Allahın cəzalandırması ilə əlaqəlidir. Yəni Allah-Təala dürüst davranış qövmü zülm ilə (haqsız yerə) həlak etməz. Əksinə, yaxşı insanları həlak etmək zülmidür. Allah bəndələrinə zülm etməz. Ancaq bəndələr öz zülmələri ucbatından həlak olarlar. Rəşid Rızanın fikrincə, ayədə sadəcə Allaha şərik qoşmaq nəzərdə tutulmamışdır. Ona görə, cəmiyyət Həzrət Şüeybin qövmü kimi ticarətdə hiylə və haqsızlıq edərsə, Hudun qövmü kimi xalqı əzərsə, Lutun qövmü kimi əxlaqsızlıqla məşğul olarsa, onlar əlbəttə zülmü haqq edərlər. Əks təqdirdə, Allah təkcə Ona şərik qoşmaları səbəbi ilə onları həlak etməz. Allah'a qarşı çıxaraq şərik qoşmaqla yetinməyib, çirkin işlər, zülm, insanların haqqını çeynəmək və s. işlərə görə Allahın əzabına düşərək olarlar. Qurani-Kərim yalan danışmağı, fəsad çıxarmağı, irtidəti (dindən dönmək), nifaqı (dedi-qodu) və s. bunlar kimi bir çox səbəbi etiqadi həlakin başqa önəmli faktorları olaraq görməkdədir.

Müqəddəs Kitabımızda qövmlərin etiqadi həlak olma səbəblərindən biri də peyğəmbərləri yalanlamalarıdır. Peyğəmbərlərin gətirdiyi həqiqətlərə arxa çevirib onların doğru olmadığını, Allah qatından gəlmədiyini ittiham edərək ata-babalarının yolunda davam etmələri o qövmün həlaka uğramalarının biridir.

“Biz hansı bir məmləkətə peyğəmbər göndərdiksə, onun əhalisini (peyğəmbərləri tanımadıqları üçün bir müddət) müsibətə və bəlaya (xəstəlik, yoxsulluq, qıtlıq, acliq və s.) saldıq ki, bəlkə, (günahlarını başa düşərək Allah'a) yalvarıb-yaxarsınlar!” [1, “Əraf”, 94].

II. Əxlaqi həlak səbəbi

Müasir sivilizasiyanın böyük qazancı ilə yanaşı, böyük qurbanları da olmuşdur. Bunun ən nəzərə çarpan nəticəsi əxlaqi pozğunluqların çıxalmasıdır. Halbuki cəmiyyət əxlaqi təməl olmadan varlığını davam etdirə bilməz. İslamın əxlaqa verdiyi əhəmiyyət də məhz cəmiyyəti, dolayısı ilə onu təşkil edən ayrı-ayrı fərdləri qorumaqdan qaynaqlanır.

Qövmlərin həlaklarından bəhs edərkən Quranın dönə-dönə üzərində durduğu məsələ budur: onlar özlərini böyük görən və təqvanı, yəni məhv olmağa qarşı əxlaqi təminatlarını itirən fərdlər və qruplar halına gəldikləri üçün yox olub getdilər.

Məsələn, Mədyən xalqı özünün ticari hiyləgərlilikləri və əxlaqsızlıqları ilə məshhurlaşmışdı. Onlar Həzrət Şüeybin (ə) tənqid və xəbərdarlıqlarını saymayaraq ona küfr edir, onu və ona itaət edənləri uğursuzluq gətirən kəslər kimi qələmə verərək özləri üçün təhlükə sayırdılar. Şüeybi və ona inananları sürgün etməyə qərar vermişdilər, ancaq qorxunc bir sarsıntı onlara doğru gəlib olduqları yerdə diz üstə çökdürdü: **“Elə bu zaman onları dəhşətli bir sarsıntı (yerdən zəlzələ, göydən tükürpədici bir səs) bürüdü və onlar öz evlərində diz üstə düşüb qaldılar (bir göz qırıpında həlak oldular)”** [1, “Əraf”, 91].

Əxlaqi mövzularda seksual pozğunluqlar çox əhəmiyyətli yer tutur. İnsan həyatında çox təsirli gücə sahib olan cinsi motivlər əxlaqi idarə altına alınmadığı, başıboş buraxıldığı təqdirdə fitrətə zidd azğınlıqlara yol açı bilər. Odur ki, dinimiz cinsi arzulara təşviq edən davranışlardan uzaq durmağı, cinsi mesaj ötürən sözlərdən çəkinməyi, insanın ruhi dünyasında və cəmiyyətin mənəvi həyatında pis təsirlər buraxan zina və homoseksuallığı qadağan edir. Qurani-Kərim zinanın haram olduğunu bu şəkildə bildirir: **“Zinaya da yaxın düşməyin. Çünkü o, çox çirkin bir əməl və pis bir yoldur!”** [1, “İsra”, 32].

Ancaq belə nəticəyə gəlinməməlidir ki, Qurani-Kərim maddiyata az əhəmiyyət vermiş, mənəviyyatı isə tamamilə maddi və ictimai vasitələrdən uzaqlaşdıraraq yalnız ona həsr olunmuşdur. Quranın bəhs etdiyi mənəviyyat onun səhifələri arasında mühafizə edilən dünyagörüşü və bu görüşün üzərinə qurulmuş ictimai əxlaq sistemindən törəmişdir. Quranın dünyagörüşü, onun ictimai əxlaqi və bunların nəticəsi olan maddi iqtidar bir-biri ilə qaynayıb-qarışlığı təqdirdə insanlıq üçün mükəmməl tarazlıq təmin edilə bilər.

Məşhur İslam müfəssiri Fəxrəddin Razi dünya həyatında qorunmalı beş önəmli prinsipi və bunların pozulmasına səbəb olan fəsad əməlləri beş maddədə bu şəkildə qeyd etmişdir [5, XIV, s.108]:

1. Nəfsin (bədənin) fəsadı: Öldürmə və orqanları kəsmək ilə olur.
2. Malın fəsadı: Qəsb, oğurlama və müxtəlif hiylələrlə olur.
3. Dinin fəsadı: Küfr və bidətlərlə olur.
4. Soyun (nəslin) fəsadı: Zina, homoseksuallıq və zina böhtəni atmaqla olur.
5. Ağılın fəsadı: Sərxoşluq verən şeylərin içilməsiylə olur.

Quran yalnız özümüzü düzəltməyimizi istəmir, eyni zamanda fitnə-fəsada qarşı mübarizə aparmağımızı da buyurur:

“Barı, sizdən əvvəlki nəsillərin ağıl və fəzilət (hünər) sahibləri yer üzündə fitnə-fəsad

törətməyi qadağan edəyilər! Onların xilas etdiyimiz az bir qismi istisnadır. (Onlar keçmiş peyğəmbərlərin əshabələridir ki, insanlara yaxşı işlər görməyi əmr edər, pis işləri yasaq edərdilər.) Zalımlar isə onlara verilmiş nemətə (dünyanın ləzzətinə) uydular və günahkar oldular” [1, “Hud”, 116].

Allah-Təala burada keçmiş millətlər daxilində çox az qrupun öz qövmlərində fəsada, pisliyə və nizamsızlığa mane olmağa çalışdığını vurğulayır. Qövmün başına müsibət gəldiyi zaman Allah yaxşı insanları yox olmaqdan xilas edir. Çünkü Uca Yaradan cəmiyyətdə yaxşılığı əmr edib pisliklərdən uzaqlaşdırın bir qrupun olmasının vacibliyini vurğulayır.

Qurani-Kərimdə “fitnə öldürməkdən betərdir” [1, “Bəqərə”, 217] buyurularaq fitnənin nə qədər təhlükəli olduğu bizi çatdırılmaqdadır. İbn Ərəbiyə görə, bu ayə müşriklərin haram ayında nazil olmuşdur, döyüslə əlaqəli onların Həzrət Peyğəmbər (s) və müsəlmanları qınamalarını rədd edir. Uca Allah onlara belə xıtab edir: “Allah yolundan kimisə uzaqlaşmağa çağırmaq, Allahı inkar etmək, xalqı Məscidü-Haramdan çıxarmaq Allah dərgahında daha böyük günahdır. Haram ayda fitnə çıxarmaq, yəni küfrə bulaşın aləmi bir-birinə qarışdırmaq, adam öldürməkdən daha ağır günahdır [6, I, s.207].

Qısası, qövmü ictimai həlaka aparan ən əhəmiyyətli faktorlardan biri olması səbəbilə Qurani-Kərim əxlaq mövzusuna geniş yer vermiş və qövmlərin həyat tərzini xoş, firəvan keçirmələri üçün onlara əxlaq meyarları təqdim etmişdir.

III. Ailə quruluşunda həlak səbəbi

Ailələrin dağılımasına səbəb olan əsas faktorlardan biri ailədə sevgi və mərhəmətin olmamasıdır: “Sizin üçün onlarla ünsiyət edəsiniz deyə, öz cinsinizdən zövcələr xəlq etməsi, aranızda (dostluq) sevgi və mərhəmət yaratması da Onun qüdrət əlamətlərindəndir. Həqiqətən, bunda (bu yaradılışda) düşünən bir qövm üçün ibrətlər vardır!” [1, “Rum”, 21].

Bu ayədə keçən “sevgi və mərhəmət” ifadələri ailə fəndləri arasında olması vacib olan mənəvi əlaqələrə işaret edir. Bu sevgi və mərhəmət qanunu nəslin davamı üçün əsas səbəbdür. Bu qanun ailələrdən meydana gələn cəmiyyət üçün də keçərlidir. Toplum fəndləri arasında bu sevgi və şəfqət qanunu tətbiq olunacağı təqdirdə cəmiyyət sağlam olar [7, XVI, s.166].

Ailənin dağılımasına gətirib çıxaran faktorlardan biri imansızlıqdır. Çünkü ailə maddi münasibətlərdən daha çox mənəvi ünsürlərin hakim olduğu bir müəssisədir. Bunların başında iman gəlir - Allaha və axirətə iman şəfqət, sevgi, hörmət kimi ailəvi bağlara öz gücünü qatar. İman məfhumunun hakim olmadığı ailədə daim maddi və mənəvi narahatlıq hökm sürər.

Ailə fəndləri bəzi vəzifələrlə mükəlləfdirlər. Ər-arvadın qarşılıqlı vəzifələri olduğu kimi, onların uşaqlara qarşı da vəzifələri vardır. Uşaqların da ana-ataya və özlərinə qarşılıqlı vəzifələri mövcuddur. Bu vəzifələr yerinə yetirilmədikdə ailə quruluşunda qopuqluqlar başlayır. Əgər evdə “mən” və “sən” ikiliyi meydana gələrsə, çox keçmədən ailə fəndləri bir-birindən bezər və tezliklə rahatlıqları üçün boşanma duyğularına qapılalar. Allahın icazə verdiyi, lakin xoşlamadığı boşanma hadisəsi cəmiyyətdə də birmənalı qarşılanır [8, s.68-69].

Valideyn və uşaq əlaqələrinin mənfi yönələrə getməsi də ailənin çöküşünə, dağılımasına

gətirib çıxara biləcək səbəblərdəndir. Ailə nizamını bütünlük lə ələ alan Qurani-Kərim uşaqların ana-ataya qarşı necə davranmalı olduqlarını belə açıqlayır: “Rəbbin yalnız Ona ibadət etməyi və valideynlərə yaxşılıq etməyi (onlara yaxşı baxıb gözəl davranışlığı) buyurmuşdur. Əgər onların biri və ya hər ikisi sənin yanında (yaşayıb) qocalığın ən düşkün çağına yetərsə, onlara: “Uf!” belə demə, üstlərinə qışqırıb acı söz söyləmə. Onlarla xoş danış! Onların hər ikisinə acıyaraq mərhəmət qanadının altına salıb: **“Ey Rəbbim! Onlar məni körpəliyimdən (nəvazişlə) tərbiyə edib bəslədikləri kimi, Sən də onlara rəhm et!” – de”** [1, “İsra”, 23-24].

Nəticə etibarilə, Qurani-Kərim ailədəki dağılmmanın cəmiyyətin də dağılmasına rəvac verəcəyini əsas götürərək bu mövzuya böyük əhəmiyyət vermiş, ayələrdə ailə fəndləri və qohumlar, ümumiyyətlə ailə-cəmiyyət əlaqələrinin necə olmalı olduğundan bəhs edilmişdir.

IV. Siyasi həlak səbəbi

İslam ümmətindəki ixtilafın səbəblərini araşdırıldıqda bu səbəblərin daha çox siyasi olduğunu görərik. “Maidə” surəsinin “...Bu gün kafirlər dininizdən (onu məhv edə bilmədikləri üçün) əllərini üzdülər. Onlardan qorxmayın, Məndən qorxun! Bu gün dininizi sizin üçün kamil etdim, sizə olan nemətimi (Məkkənin fəthi, islamın mövqeyinin möhkəmlənməsi, Cahiliyyət dövrünün bir sıra zərərli adətlərinin aradan qaldırılması və i. a.) tamamladım və sizin üçün din olaraq islamı bəyənib seçdim...” şəklindəki 3-cü ayəsindən məlum olur ki, Allah dini tamamlamış, İslam ümmətinin gələcəyini zəmanətə almış, din mövzusunda kafirlərdən deyil, Özündən qorxulmasının vacibliyini vurgulamış, bu baxımdan təqva sahibi olmağın önəminə diqqət çəkmişdir. Bu halda bütün ixtilaf və ayrılıqlar nəfsdən və onun arzularından qaynaqlanmaqdır [9, s.409-410].

Beləliklə, Qurani-Kərimə görə, Yer üzünün həqiqi varisləri əxlaqlı olanlardır. Zülm və azgınlıqda öndə olanlar mütləq yerlərini və yurdlarını başqa millətlərə verərlər. Onlar gedər və yerlərinə özləri kimi olmayan yeni cəmiyyətlər gələr.

ƏDƏBİYYAT

1. Qurani-Kərim (ərəb dilindən tərcümə edənlər: akad. Z.M.Bünyadov və V.M.Məmmədəliyev). Bakı: 2017.
2. Muhammed Esed. Kur'an mesajı (çeviren: Cahit Koytak, Ahmet Ertürk). İstanbul: 1999.
3. Abdullah Emin Çimen. Kur'an-ı Kerimde helak kavramı (Basılmamış doktora tezi). İstanbul: 2001.
4. Əbü'l-Qasım Mahmud ibn Ömər əz-Zəməxşəri. Əl-Kəşşaf an həqaiqit-tənzih. Beyrut: 1960.
5. Fəxrəddin Razi. Məfatihul-ğeyb.
6. Əbu Bəkr ibn Ərəbi. Əhkamul-Quran. Beyrut: Dərul-fikr.
7. Məhəmmədhüseyn Təbatəbai. Əl-Mizan fi təfsiril-Quran. Beyrut: Müəssəsətul-aləmi lil-matbu, 1973.
8. Ayətullah Hüseyin Zahiri. İslamda ailə.
9. Ali Ünal. Kur'annda temel kavramlar. İstanbul: Beyan, 1986.

Алирза Гафаров

ПРИЧИНЫ ВОЗРАЖДАЮЩИЕ ГИБЕЛЬ ПЛЕМЕН

РЕЗЮМЕ

Такие чувства как - ненависть, жажда мести и призрение стали основными причинами способствующие гибели человечества. Каждый индивидуум, для кого эти качества носят характерный признак, обречен на ответы перед человеком, законом и перед Аллахом. Потому что, каждый кто посмел выйти за пределы Божьих законов – наносит ущерб моральным ценностям общества.

В статье говорится, что цель священной книги – Коран – построить общество которое будет иметь основу из права и моральных ценностей. В священной книге так же упомянуто что, вышедшие все общины за рамки этих законов настигли гибель. Священный Коран полностью владеет причинами гибели человечества. В данной статье автор рассуждает об этих причинах с помощью четырех принципов, таких как – семейные ценности, упование, мораль и политика.

Alirza Gafarov

FACTORS THAT CAUSE PEOPLES' DEATH

SUMMARY

The main causes of human deaths are feelings of malice, hatred, revenge, and hostility. Everyone who forms these ugly habits is subjected to punishment before law and God. For every individual who breaks Almighty God's commandments has a negative impact on the moral structure of his community.

The article says that the purpose of the Quran is to establish a society based on just and ethical principles. Our Holy Book shows that all societies that refused to accept these moral principles were subjected to death. Therefore, the Qur'an covers the causes of the peoples' death as a whole. The author also sought to clarify these causes in four points including domestic, religious, ethical, and political.